

UŠTOGLJEN

Uštogljen. On je uštogljen – on nema ni najmanju dilataciju kože. Ukočenog izraza lica. Bez i najmanjeg nagoveštaja kretnje. Umesto opuštanja, Ima pravo tek na smešne parčice kože u procesu opadanja.

Ni jedan pokret mišica – obraza ili vilice.
Ne. U njega je sve stalo u pregršt kože u obliku ski staze.
Po njoj, s vremena na vreme, kao kapi ulja – ljudi.
I ništa se ne miče. Samo blešti.

VIZIJA MUŠKOG RODA S POVISILICOM

Šta to vidim? – muškarca.
Propetog na cigli.
Tačno.
Veće mu je, veće.

Na nosu.

Muškarac tegli svoju ženu.
(To ću da prećutim.)

Moj pogled još na njemu – u prvom redu.
Odnosim malo od njegove noge, malo od košulje.
Kod kuće – s njim – se svlačim. Naočari mi (trouglaste)
Pritišću nos.
Brojim na prstima do 4.

Koliko muškaraca, držača – naslona, označenih strelicama.
S tako lepim nizovima nožnih prstiju pod svojim čizmama.